

מסורת הש"ס

(א) [פרש"י ע"ו לקמן ית.
ומוס' שם ע"ג,] (ב) חענית
טו"ה (ג) [שם ית. ע"ש,]
(ד) פסחיס ל. חולין ק"ה.
(ה) חולין שם [לקמן ית].
חענית כט; (ו) [חוספ',
פ"ג,] (ז) [חוספסחא ע"ב,
(ח) [לקמן י: חוספסחא פ"ב,
(ט) [אחריון נמחק. רש"ש,

הגהות הב"ח

[illegible]

וסף רע"י

[illegible]

5. **נא**

הוא

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

גב'ה' הרי גרסיין ושאר כל אדם מאי טעמא אסורין דרשנא אנשי
ממשמר כו' ואמר רבא בר בר חנה כו' עד כשן מנוולים. ומאן
דמחזרש ולא גילה מקמי רגל ומטי זמן עלייהו לגלח ברגל החמירו
דרבנן הואיל ולא מוזרי נפשיהו לספר מקמי רגל דלא להי' ברגל

ומונחין אס היו מנחלין במועד לא היו
 מנחלין לפני המועד וינכסין לרגל
 בשבת מונחין: **אָפֶדֶה** לו **אֶבֶדֶה**. אֶבֶד
 היה לו פחד לגלג קודם הרגל: **דָּלָה**
 מוכבא מילתא. דלא ידעי כולי עלמא
 דלגוסי היה אלא יאמרו הוא מכין
 עלהסות עד היום: המועד: **יאמרו** כל
הסריקין אסורין וכו'. כלומר דבימינו
 היה יכול לפרוק חלותיו בלי שהיה
 לפני שהיה לו דפוס ואפסי' אסרו
 מאסוס דלמרי כל הסריקין כו'. הסרי
 כל כיון דלא מניגלין לבושי עלמא
 לאנסי' יאמרו כולי עלמא אסורין
 לגלג חה מותר: מי שאין לו אלא
 חלוק אחד. נמי חה מוכבא מילתא
 לגלג עלמא: איזוור מוכבא עליו.
 ידעי שאין לו אלא חלוק אחד פושעו
 ומתעסק במקריביו ומגוריו באזרו
 ויעמד ומכלל החלוק ומדעי לכל
 שאין לו אלא חלוק אחד: **אָמוֹן**.
 כגון ספר שהכל נאסר אלא ערב הרגל
 ויראסו שאנדי' לו אֶבֶדֶה ואנסו הוא
 ויאזיזו יכול לפרע עמו: **מי** בן.
 דמקמינו דהמי מנחלין מדעי לכל:

אִזְרוּר מוֹכִיחַ עָלָיו
 וְיָרָא אוֹמֵן שֶׁאֲבָדָה
 מִהוּ כִּיּוֹן דְּאוֹמֵן הוּא
 כִּיּוֹן דְּלֹא מוֹכֵחָא מִלֵּי
 מְמַדִּינַת הוֹיִם: מִתְּנִי
 דְּתַנִּיא 'ר' יְהוּדָה אוֹתוּ
 לֹא יִגְלֹחַ מִפְּנֵי שִׁינָא
 לְשׁוֹט דְּבִרִי הֵכֵל אִסֵּר
 מוֹתֵר לֹא נַחֲלֹק אֲלֵי
 לִיָּה כְּלָשׁוֹט 'וּמֵר
 מִיתִּיבִי אִמֵּר 'ר' ג'נ
 כְּשִׁינָא שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת
 בְּרִשׁוֹת מֵאִי שְׁלֹא
 וְהֶאֱמַרְתָּ דְּבִרִי הֵכֵל
 וְהֶאֱמַרְתָּ דְּבִרִי הֵכֵל
 לְהַרְוִיחָא אִימָא סִיפָא
 כְּשִׁינָא בְּרִשׁוֹת מֵאִי ב'
 הָא אִמַּרְתָּ דְּבִרִי הֵכֵל
 וְהָא אִמַּרְתָּ גִּרְאִין דְּבִר'
 קֹאמֵר גִּרְאִין דְּבִרִי 'ר'
 שְׁלֹא בְּרִשׁוֹת וּמֵאִי נִיהָ
 לֹא נַחֲלֹקוּ עָלָיו אֲלֵא
 מוֹרוֹ לִיָּה וְגִרְאִין דְּבִר'
 כְּשִׁינָא בְּרִשׁוֹת וְהוּ
 שֶׁאִפִּילוּ רַבִּי יְהוּדָה
 אֲבָל לְהַרְוִיחָא אֲבָל
 אִמֵּר שְׁמוּאֵל קָמֵן
 לְגַלְחָה בְּמוֹעֵד שְׁאִין
 גָּדוֹל מִזֶּה בְּמוֹעֵד אִי
 'ר' פִּנְחָס כ"ב אֲלוֹ
 בְּמוֹעֵד מוֹתֵר לְגַלְחָה
 לְגַלְחָה בְּמוֹעֵד אִמֵּר

לְהַכְרִיזָהּ וְהָאֵל זְמַרְתָּ נִבְאָה דְבַר יְיָ בְּהָאֵל נִבְאָה דְלָא

זה שאין לו אחר מלבנו עם אלוהים בשבטו מלבנו ואלוהים עמו יודע שאין לו חלק אחר וכלי המצוי לו במבטו וחזיונו פתוח.

יד.

וּמִנְהֵרָה יִבְר' וּשְׁנֵשֵׁא. צירוש'י מִקְשָׁה (6) הִי נִמָּה הַחֲדָרִי וְהֵלֵא
פִּשְׁעָה שֶׁלֹּא בָּא לִפְנֵי הַמוֹעֵד לִפְנֵי חֲכָמִים לְהַחֲדִיר לוֹ
וּיִמְשָׁנִי שְׁכָלִי לֹא שְׁלֵשִׁים יוֹם שֶׁל נָדִי בְּמוֹעֵד לְדָוִן נָדִי פָחוֹת מִשְׁלָשִׁים
יוֹם וְכֵן מִי שֶׁנִּשְׁאָל לְחֹסֶם מוֹקִי לֵה כִּשְׁבָּא בְּחֹל הַמוֹעֵד אִי נִמִּי לִפְנֵי

המועד לא מזלזל (ב) זו פסח ויגלות
הראש שלי אסור במועד דהא אמר
גמ' נמי יבטלו לרגל מנוגין ואין ק' ^א
ניוול גדול מהו ושמה לא קאי טעמא
בגמרא אלמא אשארלא אכל גילוח
של אסור אסור משום מלחאה
אפילו דחשוקי אונס ושאר גילוח דכשי
בגמרא מאי טעמא אסורין והיינו
גילוח של יפו דהוה קל למשיך לאורכ
המועד אע"פ שיהא מלחאה אכל
גילוח של אסור אסור משום מלחאה
והי (א) בגון ניזר ומזרעו הוא דשי
משום מזלזל ולפי זה אסור לגלח
רשאו במועד ועוד יש לפרש שרואה
שמתיר לגלח רשאו במועד וז"ל
מאי קא משמע לן ניזר ומזרעו יש
לומר דק"ד דאסור שלא ישהו
קריטטיקא קא משמע לן דשי ואי
מירי הוא כשלמא היה להן פנאי
דוקא והוא דכשי למימר בגמרא
יש לומר דהכי קאמר דניזר ומזרעו
העילין ממומא לטהרה דוקא שטילין
עשה אכל עולין טעמאמא לטהרה
מיהוים רב אפריו:

אֲשִׁי מִתְּנִי בְּעִי ר' וְשֹׂאֵךְ כֹּל אָדָם מֵאֵי מַעֲמָא

אבידה ערב הרגל
נחא מילתא או דלמא
א כי הנך לא תיקו:
זן דלא כר' יהודה
הבא ממדינת הים
לא כרשות אמר רבא
למזונות דברי הכל
להרוויחא מר מדמי
דמי ליה כלמזונות
זין דברי ר' יהודה
דברי חכמים כשיצא
שעות אילימא לשוט
אסור ואלא כלמזונות
מותר אלא פשימא
נראין דברי חכמים
שעות אילימא למזונות
מותר ואלא להרוויחא
רבי יהודה בהא הכי
יהודה לרבנן כשיצא
לשוט שאפילו חכמים
להרוויחא אבל לשוט
ר' רבנן לר' יהודה
ניהו למזונות
לא נחלק עליהם
למזונות מודה להו
גולד במועד מותר
לך בית האסורין
מעיקרא לא מתיב

שאמרו מותר לגלח מתני' דלא כר"י. ח"מ לוקמא

מי אבלו הא אסור
לגלח בימי אבלו
ואי

ועוד מכלל דפליגי רבנן אפילו למונח ובהיה פ"ק דשמיטת
אודה שמא לא באשפה ל"ג ועוד:

הגאון וצ"ל. אמר שמואל קטן הנוול ברצל מגלחין אותו במועד, אין לך בית האסורין גדול

(א) כ"ה נחמז יד, ונראה שכן היה

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ו מהלכות
הכלה כ"א טושי"ע א"ח
ס"י תקל"ד טפ"ק א'
ד ב מ"י ט"ז
ה ג ד מ"י פ"ו מהל' כ"י
התקדש הכלה יא ופ"ו
מהל' י"ט ה"י יט ויפ"א
מהל' כ"א חת' התקדש הכלה
י"י
ה (טושי"ע א"ח ס"ת תקל"ד
טפ"ק ג)
ו ז מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ה"י יט טושי"ע א"ח ס"י
תקל"ד טפ"ק א'

רבינו חננאל

[illegible]

עשה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones